

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΜ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΑΔΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

‘Ο Γζάννης κι’ ο Μαρής.
μιλοῦνε κι’ ἀπορροῖς.

- Μ. — Λέγε μου λοιπὸν τὰ νέα πῶχω κέφι νὰν τ’ ἀκούσω.
- Γ. — Τέσσαρε τοῦ Μομφερράτου κι’ ἔλοι μὲ τὸ Μονοκροῦσε
- Μ. — Στὸ μαρκάτο ποῦ γυρίζεις τί σοῦ λέν οἱ χωρικοί ;
- Γ. — Βινιεράτο μελετάνε σερνικοὶ καὶ θηλυκοί.

Μὲ τὴ Μέκα εἶμαστ’ ὅλοι
σὰν τίς πρῶτες ἐποχές,
Μέκα θέλει τ’ Ἀργοστόλι
Μέκα κι’ ἡ περιχές.

Τὸ Ῥωμάνο τότε βλέπω σὰν κακὴ μας μητριά,
ἀλλὰ θέλω καὶ δεκάρες χάρις ποῦν’ ἀπορητά.

- Μ. — Τώρα, μωρὲ βρωμάσκυλο, δεκάρες μοῦ γυρεύεις ;
“Ὅλον τὸ χρόνο ποῦ πεινάς πῶς διάολο πορεύεις ;
Μὲ τρία παληγοτάλαρα ποῦ πρόκειται νὰ λάβης,
ἔλα νὰν τὸ ζητάσουμε σὰν τι θὰ καταλάβης.
θὰ κρίσης τὴν ὑπόληψη καὶ τὴ συνείδησί σου
γιὰ νὰνε πλουσιώτερο μιὰ μέρα τὸ φαί σου !

Μιὰς μέρας κάλοπέρατη δὲν σοῦ περνά τὴν πείνα
ἀλλὰ καὶ πείον ὄνειδος γιὰ σὲ τὸν Κεφαλλῆνα,

γιὰ σὲ τὸ γυννημένονε ἀπὸ ἀνδρεῖον αἶμα,
ποῦ κι’ ἡ Ἀγγλὶκα ἔτρεμε τὸ σοβαρὸ σου βλέμμα
γιὰ πούλημένονε νὰ γραφτῆς μὲ κόκκινο μελάνι
ἀπ’ ἀνθρώπο δοξομανῆ
π’ ὄλο τὴ βίντσα του κουνεῖ
καὶ τίποτα δὲν κάνει ;

Ἐσὺ καμάρι τῆς τιμῆς ἔσὺ Κεφαλλωνίτη,
ποῦ δὲν ἀφίνεις τίποτα γιὰ νὰ σοῦ ἔμπῃ στὴ μύτη,
ἔσὺ ποῦ κόσμους τριγυρνᾷς καὶ Λόντρες καὶ Παρίσια
καὶ στρίφτεις τὸ μουστάκι σου παντεῦ παλληκαρίσια,
ἔσὺ ποῦ σὲ στολιζοῦνε τῆς ἀρετῆς ἡ χάρες,
ἔχεις καρδιά νὰ πουληθῆς γιὰ τέσσαρες δεκάρες ;
Κι’ ὅταν θὰ βγῆς στὴν ξενιτιά κι’ ὅταν θὰ πᾶς στὴν Πόλη
δὲ σκέφτεσαι πῶς θὰβγοῦνε νὰ σοῦ φωνάζουν ὅλοι,
« τί κάνεις τὸν παλληκαρᾶ καὶ τί βεργολιγέσαι
Κεφαλλωνίτη χαμερπῆ ποῦ το’ ἐκλογὲς πουλιέσαι ! »

Αὐτὸ μονάχα νὰ σκεφθῆς τρομάρα θὰ σὲ πιάνη
κι’ ἂν θέλῃς τέτοια προσβολὴ νὰ μὴν ἀκούσης Γιάννη,
κι’ ἂν θέλῃς νᾶσαι τίμιος Κεφαλλωνίτης βέρος
πιάσε τὸν ὑποπράκτορα ποῦ θάρτη κατὰ μέρες
νὰ σὲ σιβάσῃ σὰν ἄρνι
καὶ πέστου φόρα τὴ φωνή.
« νὰ σέβασαι παληᾶθρωπε τὰ Κεφαλλωνιτάκια »
κι’ ἂν δὲ σὲ βλέπῃ καὶ κανεῖς βγάρτου καὶ τὰ μουστάκια.

- Γ. — “Ὡστε λοιπὸν δὲν ἐννεοῖς πασάδες νὰ ζητήσω ;
- Μ. — “Ἄν μάθω πῶς πουλήθηρες θὰ σὲ πσοπατήσω.”

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 5441Φ2.0022

πιστόν σέ θέλω στό τζαμί
κι' ούχι προδότην δόλιον·
γιὰ τῆς πατρίδος τὴν τιμὴν
χτύπα τὸ μονοπώλιον·

χτύπα τὸ μονοπώλιον καὶ ζήτω τὸ Κορδόνι,
χτύπα το νὰ γλυτώσουμε τὰ ἀδέλφους τοῦ Βρυώνη.

Νὰ φύγομε' ἀφ' τὸ πέλαο
τῆς αὐτοκρατορίας,
ποῦ μόνον τὸ Μενέλαο
σανίδα σπηραίας

ἀφίνει γιὰ τὸν τόπο μᾶς ὁ Καΐταρ ὁ Ῥωμάνος·
χτύπα το κι' ἐβαρέθηκα νὰ διοικῆ Τρουγιάνος.

Βάλε στό θρόνο τὸ Βιμεράτο,
κι' ἐναγκαλίσου τὸν Ἀντωνάκη,
δῶσε κινίνο ὑδροχλωράτο
τοῦ φαρμακίστα τοῦ Νικολάκη.
Στό Μουφερράτο δῶσε τὴν νίκη,
ψηλά νὰ στέκεσαι καὶ σὺ λιγάκι·
χτύπα τὸν Ἄθω καὶ τὸ Κοντίκι,
χτύπα τὴ γούνα τοῦ Παναγάκη.

Βλέπω λαμπρὰ τὰ πράματα κουνούπι δὲ γλυτρώνει.

Γ. — Τ' ἀκούω κι' εἶμαι σύμφωνος μὰ θὰ μᾶς φᾶν' εἰ Πρόνοι

Μ. — Νὰ μὴ φοβάσαι τίποτα δεικός μας εἶν' κι' ὁ Πρόνος,
αὐτὸ τὸ ἐβεβαίωσε κι' ὁ Μίμης ὁ Σβορώνος
κι' ἄλλα πολλὰ τοῦ κόμματος προσώπατα μεγάλα

Γ. — Δὲν εἶν' εἰ Πρόνοι μοναχὰ φοβῶμαι καὶ τὴ Σκάλα.
φοβῶμαι καὶ τὴ Λειβαθὴ τὴν κάτω καὶ τὴν ἄνω
φοβῶμαι πῶς κι' εἰ τέσαρσι θὰ βγοῦν μὲ τὸ Ῥωμάνο
μὲς τὴν ὄρμη τοῦ κρηφτι ὡς εἶδος κορδονάκι,
καὶ σὺ μὲ τὰ συγγράμματα θὰ μείνης τ' Ἀντωνάκη.

Θ' ἀρχινήσῃ τὸ μπαμπάκι
πανταχοῦ νὰ φυτευτῆ
καὶ θὰ ἰδῆς τὸν Παναγάκη
μὲ τὴ γούνα βουλευτῆ.
Κι' ἂν ἀρχίσῃ τὸ μπαμπάκι
νὰ φυτεύεται πολὺ,
καληνύχτα Δημητράκη
καὶ ἀρεβοῦρ βουλή;

Τὸν Ἑλλὸ τονὲ φοβῶμαι.

Μ. — Μὴ φοβάσαι πειθενά.
κι' ὁ Γαρμπῆς ἀφ' τὰ Φραγκάτα κατ' αὐτῶν φυσομανῶ.

Διληνάδες Φαρακλάδες τὰ θαρία τοῦ βουνοῦ,
ὄλοι θέλουνε τὴ Μίκα μὲ παντιέρα Καμπανεῦ.

Κι' ἔμαθα πῶς μιὰ τοιγκάνα κατεσκῆνωσε κοντὰ μου
καὶ τὴ βώτησα καὶ τὸ εἶπα πεῦ τὴν πῆρα στὸν ὄντὰ μου.
μάντεψε μωρὴ τοιγκάνα πεία θᾶν' ἡ ἐκλογὴ;
κι' ἡ τοιγκάνα μου ἔηγεῖ
« γιουρούσ' ἂν ἔχη τὸ παρᾶ
Ῥωμάνο θᾶνε τὸ χαρᾶ »

κι' ἐγὼ πεῦ λὲς, βρέ Γιάννη μου, τῆς εἶπα τῆς μαγίσσης,
αὐτὸ τὸ ξέρουμε κι' ἐμεῖς προτοῦ νὰ τὸ ζηγήσης.

Νὰ μὴ κοιμᾶται Κράνη
τὸν ὕπνο τὸ βαθύ·
ζωστήτε μουσευλιμάνοι
τῆς Μίκας τὸ σπαθί.
Ευπνᾶτε πολεμάρχοι,
ξυπνᾶτε τομηρεῖ,
χτυπίστε τὸ μονάρχη
πεῦ σκλάβους μᾶς θεωρεῖ.
Τὰ χέρια σας τ' ἀρμαῖα
μὲ θάρρος καὶ μ' ὄρμη,
ἄς σῆσενε σημαία
στῆς Μίκας τὸ τζαμί.
Ὅρκος ἄς γίνῃ νέος
στ' ἀστέρια τ' οὐρανοῦ,
καὶ τρέχοντες γενναίως
μετὰ τοῦ Καμπανεῦ,
ἢ νικηταὶ νάρθητε
μὲ γιούρικα καὶ χαρᾶ,
ἢ ὄλοι νὰ χαθῆτε
ἀπάνου στὸν παρᾶ.

Γ. — Πῶς εἶν' τὰ Ληζουριώτικα;

Μ. — Κι' οἱ πέντε μελετιώνται
καὶ τὰ καβλοκότσανα μισουρανῆς πετιώνται
ὕπερ τοῦ Μονοκρούσου μας καὶ τοῦ Γιακουμακάτρου
ἀλλὰ κι' ὁ Μύδρος εὐτυχῶς δὲν πάει παρακάτου,
χάρην τῆς εὐχλωτίας του ἀκούεται κι' ἐκεῖνος·
σταθαίσης δὲ τὰ πράγματα καλῶς ὁ Μαντζαβίνος,
κι' ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴ χιονιὰ καὶ τὴ μεγάλη πείνα
πῆγς κι' ἐχομπινάσσης σανὸ ἀφ' τὴν Ἀθῆνα.
Ἄλλὰ καὶ ὁ Βασίλειος γιὰ ἔνατος γρικίεται
καὶ ὁ εἰσπράκτωρ Παναγῆς γιὰ τὸ Βασίλη σκίεται.

Ὁ Χαριτάτος κενεὸς δὲν ἔδεσε ἀέρα·
ὁ Χαριτάτος θὰ σκεφθῆ τὴν τελευταία μέρα.
Δι' ἀπαντας ἐκφραζεται θερμῶς καὶ διαπύρως,
κι' εἶναι σκευδαῖος μᾶστορας γιὰ ἐκλογὴς ὁ Σπύρος.
Οὐχ ἤπτον εἶναι βεβαῖον ὅπῳ; εἰ Μονοκρεῦσαι,
πολὺ τὸ ἐφεβήθησαν τοῦ Παναγῆ τὸ μούσι
κι' ὁ Παναγῆς πεῦ τῶμαθε καλλίτερο τὸ φτιάνει
καὶ τὸ χτενίζει ταχτικά κι' ὄλε βαφῆ τοῦ βάνει.

Γ. — Στὴ Σάμο τί νὰ γίνεται;

Μ. — Στὴ Σάμο φίλε Γιάννη,
ἀγρίκησα πῶς θαύματα ὁ Ποταμιάνος κάνει,
κι' ἡ Σάμο καὶ ἡ Πύλαρο γιὰ δαῦτον ξεσπαθώνει,
κι' ἀσκηκωθήκανε ψηλά τὰ φεῦδια τοῦ Βρυώνη.
Παντοῦ τοῦ ἐξεδήλωσαν αἰσθηματα φιλίας·
κι' εἶπ' ὁ Βρυώνης « ἀσχημὸς εἶν' οὗτος ὁ Ἡλίας! »

Ὁ Μιλτιάδης ἀγρυπνῶς ἀπάνου κάτου τρέχει
καὶ τὸν Κουτσὸ γιὰ σύμμαχο τοῦ Μαραθῶνος ἔχει.

Τρέχει στὴν Ἄσσο στὴν Πλαγιά,
καὶ χώνεται στό χιόνι
καὶ μὲ τ' ἀγγεῦτο τοῦ Σουγιᾶ
τρυπάει τὸ Βρυώνη.

—XXXX—

Ἐνα τραγουδάκι
στό Χριστοφοράκη

Γενῆς μεγαλοδύναμης ἀντάξιο βλαστήρι,
Κεφαλλονίτη γνήσιε, γενναῖο παλληκᾶρι
ποῦ στα Πηγᾶδια ἔδειξες τὴ γενναιοδωριά σου·
καὶ Τοῦρκος δὲν ἐτόλμησενὰ γχιῆξ τ' ἄρματά σου·
ἐσὺ ποῦ τὴν ἀνδρείαν σου δὲν περιγράφουν λέξεις,
σταμάτα τὴν καρότσα σου καὶ μὴ μᾶς κατατρέξῃς.

Πέρα γιὰ πέρα στό νησί, σὲ πόλεις καὶ χωριά,
τῶν συγγενῶν σου φαίνεται ἡ γενναιοδωρία
κι' ὁ κόσμος τῆς πατρίδος μας, κι' αὐτοὺς ἀποθεώνει
ἀλλὰ καὶ σὲ ποῦ κάθεσαι κοντὰ μᾶς καμαρώνει
κι' ὅτι νὰ πῆς θὰ γίνεται κι' ὅτι νὰ θέλῃς κανεῖς
ἀλλὰ Χριστοφοράκη μου δὲν πρέπει νὰ ξεχάνῃς
πῶς ὅταν ἡ ἀπαίτησις τὰ ὄρια περνάει,
μαρτυρῶν ἐκείνην ἐκείνην μὲ μᾶς μετὰ τοῦ σπαρνάει.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ὅλους προθύμους θὰ μᾶς βρῆς εἰς ὅτι μᾶς φωνάξῃς,
κι' ἔχεις στὰ χέρια δύναμη τὰ πάντα νὰ τινάξῃς.
καὶ θᾶνε βέβαια μωρὸς καὶ μὲ τὸ παραπάνου
πᾶς ὁ ἐναντιούρενος εἰς Θέλησιν Βαλλιάνου
κι' ἀφοῦ ἀκαταμάχητος ἡ θέλησις σου εἶναι,
Βαλλιάνος ἐξυπνώτατος εἶσαι καὶ σὺ καὶ κρῖνε
ἂν εἶναι δίκχο νὰ κρατῆς τὸν κόσμο στό τσιγκέλι,
νὰ κἀνῃ γιὰ χατήρι σου ἐκεῖνο ποῦ δὲ θέλει.

Ἄχ νᾶμουνα στὴ θέση σου καὶ νᾶχα τὰ καλὰ σου!
Ἄχ νᾶμουνα σαλίγκαρος μὲς τὰ μιώβολά σου!
Ὅλες τίς μέρες τοῦ Θεοῦ θᾶν τῆς ἔκανα γιορτάδες.
Ἐγὼ θὰ ἐπεδίωκα, ἐν ἀγαθοῖς διάγων
τοῦ βούρκου τοῦ Ῥωμείκου νὰ γίνομαι παράγων;
Ἐγὼ θὰ ἐπεισμάτωνα σ' ἐκλογικὸς ἀγῶνες;
ποῦ θᾶχα τὸ ἐλάχιστον τριάντα πριμαντόνες
γλυκὰ τραγούδια νὰ μοῦ λέν κάθε πρωὶ καὶ βράδυ,
κι' ἐπειτα θᾶσθυνα τὸ φῶς νὰ γίνεται σκοτάδι.

Οἱ βουλευταὶ Βαλλιάνε μου σ' αὐτοὺς τοὺς μαύρους
(Χρόνους,

καλὸ δὲν κάνουνε σ' ἐμᾶς·
σοῦ λέω νὰν τοὺς βλαστήμας

κι' ὄχι νὰ τρέχῃς χάριν τους στὴ Βάλτα καὶ στοὺς
(Πρόνους,
καὶ τ' ὄνομά σου τὸ τρανὸ τὸ πολυτιμημέιο.
στὴ λάσπη τὴ Ῥωμείκη μὴν τῶχῃς μπερδεμένο.

—XXXX—

Η ΑΦΙΣΙΣ ΤΟΥ ΡΩΜΑΝΟΥ

— Τὴν εἶδες τὴν Ἀνοῦλα;
— Τὴν εἶδα χθὲς ἀργά
κι' εἶδα καὶ τὰ μπαούλα
ποῦ μέσα εἶν' τ' αὐγά.

Εἶδα τὸ διπλωμάτη
πῶγύρισε ξανά
ν' ἀνοίξῃ τὸ παλάτι,
νὰ μπουὺν τὰ ζωντανά,

Ἐφοῦσκωνε τ' ἀέρι
λευκώτατα πανιά·
τί θὰ μᾶς καταφέρῃ
μ' ἐτούτην τὴ χιονιά!

Τὸν εἶδα ποῦρθε πάλι
γιὰ ὄρες μερικὲς,
καφέδες νὰ μᾶς βγάλῃ
μ' ὑπόσχεςες γλυκὲς,

ΛΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΥΠΟΥΡΧΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΚΙΟΝ

Καί πάλιν χέρι, χέρι,
νά φύγη με χαρά
ὡσάν τὸ περιστέρι
π' ἀπλώνει τὰ φτερά.

Μᾶς ἔφτασε τὴν Τρίτη,
ὁ τσάρος ὁ τρανὸς
κι' ἀνοίχτηκε τὸ σπῆτι
ὡς ἄλλος οὐρανὸς

Κι' ἐστέκονταν οἱ φίλοι
μ' ἀβάστακτη χαρά,
κυττώντες τὸ ζιμπίλι
ποῦ εἶχε τὸν παρᾶ.

Δὲν κλαίω τὴν Ἀνθοῦλα,
δὲν κλαίω τὰ πανιά,
κλαίω ποῦ βλέπω δοῦλα
εἰς Κεφαλλωνιά!

ΝΟΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ

1. — Τί θέλεις μελοδράματα
ν' ἀκοῦς καὶ μπασαβιόλα,
ποῦ τὰ δικά σου πράματα
τὰ ὑπερβαίνουν ὅλα.
2. — Τὰ γιαλιὰ στραβώνονται
γι' ἄλλα μάτια γιαλίνα·
λόγος ποῦ λυγώνονται
εἶναι τὰ μετάλλινα.
3. — Σὲ θεωρεῖα βιζαβί
τὰ μάτια μου πετιῶνται
ποῦ δύο μένουνε βουβοὶ
καὶ δυὸ γλυκοκυτιῶνται.
4. — Ὅλοι βαρέθηκαν νὰ σὲ κυττᾶνε
ἀφοῦ δὲν ἔχεις καλοὺς σκοποὺς·
γι' ἀγουροσύνη σὲ παρατᾶνε
σάν τὰ σταφύλια τῆς Ἀλουποῦς.

Φλάκ-Φλοῦκ.

Ἐτοιμὲ φέρετρα λαμπρὰ ποῦ νᾶνε μιὰ πιτούρα,
εἰς τὴν Καμπάνα θαῦρετε, τοῦ Μέμου τοῦ Βεντούρα.
Κάθε του κάσα ὠμορφὴ κι' ὠραία καμωμένη
ποῦ δίνει εὐχαρίστηση τ' ἀνθρώπου νὰ πεθῆνη,
νὰ κανη τὴν φιγούρα του στὸ Δοράπανο μὲ δαύτη,
καὶ νὰ καλοτυχίεσαι ἀπὸ τὸ νεκροθάφτη!

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐνηκολογήθη ἐνταῦθα τὸ νεότευκτον ἀτμόπλοιον « Εὐ-
τυχία » ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ. Εὐαγγελينوῦ Ἀμπατιέλου, πλει-
αρχούμενον ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου ναυτικοῦ κ. Ἀνδρέου
Ἀμπατιέλου.

— Ἐπίσης ἐνηκολογήθη καὶ τὸ ἀτμόπλοιον « Φισκάρδον »
τῶν ιδιοκτητῶν κ.κ. ἀδελφῶν Πατρικίων. Ἀναμένεται
δὲ καὶ τὸ « Δολύχιον » τῶν αὐτῶν ιδιοκτητῶν. Οἱ ἀδελφοὶ
Πατρικιοὶ εἶναι ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου συνδεθέντες διὰ τῆς
ἐργασίας των ταύτης στενωῶς μὲ τὴν Κεφαλληνίαν καὶ βη-
θούντες αὐτήν.

— Πρωτοβουλία τῶν κ.κ. Χ. Φορέτη, Α. Ἰγγλέση καὶ
Θ. Μεταξᾶ συνιστᾶται ἐν τῇ εἰκία Α. Μοσχοπούλου λέσχη,
ἧς ἡ ἔλλειψις ἦτο λίαν ἐπαισθητή. Ἰδρυταὶ προθύμως ἐνε-
γράφησαν τὰ μᾶλλον ἐγκριτὰ μέλη τῆς κοινωνίας μας καὶ
δὲν ἀμφισβάλloμεν ὅτι πάντες οἱ δυνάμενοι θὰ ἔλθωσιν ἀρ-
ρωγχοὶ πρὸς πρόσδεον τοῦ ἔργου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΚΠΤΩΣΙΣ ΤΙΜΩΝ.

Συνεπεία τῆς ἐκπτώσεως τοῦ συναλλάγματος ὡς
καὶ τῆς σχετικῆς ἀξίας τῶν ὑλικῶν τῶν ἐγκατα-
στάσεων, ἡ ἐταιρία εὐρίσκειται εἰς τὴν εὐχάριστον
θέσιν νὰ ἐλαττώσῃ σημαντικῶς τὰς τιμὰς πωλήσε-
ως τῶν ὑλικῶν τούτων συνεπεία τῶν ὁποίων αἱ ἐγ-
καταστάσεις θέλουσιν ἤδη στοιχίξῃ πολὺ εὐθινώτε-
ρον ἢ πρότερον.

Ἀγγέλουσα τοῦτο εἰς τὸ κοινὸν ἡ ἐταιρία, ἐλπί-
ζει ὅτι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγκαταστήσωσιν τὸν
ἠλεκτρικὸν φωτισμὸν, θέλουσι σπεύσει νὰ προβῶσιν
εἰς τὴν ἐγκατάστασιν αὐτοῦ ἐπωφελοῦμενοι τῶν
λίαν συμφερούσων τιμῶν,

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως.)

Μόνον ἓνας Ματαράγκας εἶν' ἐκεῖνος ποῦ μπορεῖ
νὰ σοῦ ἐτοιμάσει ροῦχα κι' ἡ ψυχὴ σου νὰ χαρῆ.

Τρέχετε στοῦ Ματαράγκα τὸ καινούργιο μαγαζὶ,
γιὰ κοστούμια, γιὰ ταμπάρα γιὰ γελέκια φαντεζί.

Τρέχετε στοῦ Ματαράγκα τὰ κασμήρια τ' ἀγγλικὰ
νὰ ραφτήτε καὶ μοδέρνα καὶ συγκαταβατικά.

Μεγάλην ἀποθήκην καπνῶν καὶ σιγαρέτων ὅλων
τῶν καταστημάτων ὡς καὶ τὰ ἐξαιρετικὰ τοῦ Κου-
λουριώτου, θὰ εὔρετε εἰς τοῦ Διον. Γκεντιλίνῃ ἐναν-
τι πλοπορείου Βανδωρῶν.